

et som forslagsstillere ligeledes kan tilslutte sig kulturministerens udtalelser i denne beretning.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) afviser lovforslaget, fordi den gældende lov på området efter SF's mening ikke er udtryk for censur, men for en rimelig beskyttelse af børn og unge og en rimelig anvisning til forældre og andre voksne, der har med børn at gøre. Børn ser meget vold i tv og på video i dag, og mange voksne er ligeglade med, at børnene udsættes for disse ofte skræmmende oplevelser. Det er efter SF's mening helt forkert, at man af den grund fra ansvarlig politisk side vil opgive den smule beskyttelse og den respekt for børns integritet, som kan ligge i den gældende lovgivning. SF henviser i denne forbindelse til Børnerådets indvendinger mod lovforslaget.

Det er også uacceptabelt, at forslagsstillerne tager afstand fra, at den gældende lovgivning gør billetsælgere i biografteater og ekspedienter,

der udlejer eller sælger videogrammer, ansvarlige for håndhævelsen af loven, da de naturligvis skal overholde denne lov, ligesom de skal overholde andre love, også selv om det i praksis kan være besværligt for dem. Det er rigtigt, at det kan være svært nok for billetsælgere og ekspedienter at håndhæve den gældende lov, men i dag har de dog en lov at holde sig til. Hvis loven ophæves, pålægges disse mennesker et endnu større ansvar for at vejlede og rådgive børnene, og det er helt uacceptabelt, da billetsælgere og udlejere samtidig er under pres fra anden side for at sælge flere billetter/udleje flere videogrammer.

Endelig er det helt uacceptabelt, at det skal overlades til branchen selv at vurdere og anbefale filmene, da dette er at overlade området helt til kommercielle interesser.

Hvis den gældende lov skal ændres, kunne man overveje at lade »censuren« stoppe ved 12 år, altså udelade censur for 12-16-årige.

P.u.v.

HANNE ANDERSEN

formand